ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΑ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6482

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΚΗΡΥΣΣΕΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΡΙΒΑΝ
ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΘΥΤΕΡΑ

ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΟΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΠΙΚΡΕΜΑΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΤΟ «ΣΗΜΕΙΩΜΑ» ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παναγ. Κανελλόπουλος προέβη σήμερον (χθὲς) εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ διακόψω τὴν σιωπήν μου ἐπὶ τοῦ προκύψαντος ἐν Κύπρῳ δραματικοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον, πέραν τῆς μεγάλης ζημίας ποὺ προκαλεῖ εἰς τὴν ἱερὰν ὑπόθεσιν, ἔχει ἄμεσον προέκτασιν καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐνδεχομένας βαρείας ἐπιπτώσεις εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

»Ἐὰν ἐσιώπησα μέχρι σήμερον, τὸ ἔπραξα διότι ἤλπιζα ὅτι θὰ ἐσιώπων καὶ οἱ ἄλλοι. Δυστυχῶς, ὁμιλοῦν καὶ γράφουν πολλοί. Οἱ περισσότεροι διὰ νὰ ἐντείνουν τὸ κακόν, ἀντὶ νὰ φροντίσουν νὰ τὸ μειώσουν.

»Τὸ τεχνικὸν πρόβλημα τῆς σχέσεως τῆς Κυπριακῆς Ἐθνοφρουρᾶς πρὸς οἱανδήποτε ἀνωτέραν ἀρχήν, εἶναι δευτερεῦον. Τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς κρίσεως εἶναι ἄλλα. Παρὰ ταῦτα, πιστεύω, ὅτι εἶναι δυνατὸν καὶ πάντως πρέπει νὰ ὑπερνικηθοῦν.

»Δηλῶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, ὅτι γνωρίζω ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν κρίσιν. Ἐν γνώσει αὐτῶν, λέγω ὅτι ὁποιοσδήποτε καὶ ἐὰν ἔχῃ δίκαιον ἢ ἄδικον, τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπιβάλλει ὑπακοὴν εἰς τὴν φωνήν, τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία ἐπανειλημμένων τραγικῶν περιστατικῶν τοῦ γένους μας ὑψώνει. Ἡ φωνὴ αὐτὴ ζητεῖ τὸν παραμερισμὸν οἱασδήποτε προσωπικῆς πικρίας καὶ τὴν ἐξεύρεσιν συμβιβαστικῆς λύσεως. Ποιοῦμαι ἔκκλησιν πρὸς ὅλους. Πρὸς τὸν Μακαριώτατον πρόεδρον κ. Μακάριον καὶ τὸν στρατηγὸν Γρίβαν, πρὸς τοὺς ταχθέντας καὶ ἐκδηλωθέντας ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, νὰ θελήσουν νὰ ἐπιδείξουν πνεῦμα ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ πρωτίστως νὰ μὴ προεξοφλοῦν, πρὶν ἢ ἐπιχειρηθῇ δι' ὅλων τῶν ἠθικῶν μέσων ὁ συμβιβασμός, λύσιν τοῦ προκύψαντος προβλήματος μονόπλευρον».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσιριμῶκος, καλέσας τὴν 1.15' μ. μ. σήμερον (χθὲς) τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«1) Δὲν εἶναι ἀκριβές, ὅτι ὁ κ. Γρίβας ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ μοῦ προσάπτῃ τὴν κατηγορίαν, ὅτι ἐγὼ εὐθύνομαι διὰ τὴν ὑποκλοπὴν τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Σωσίδην.

»2) Τὸ νὰ ἀναγράφεται εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὑπάρχει πιθανότης, μέλος τῆς Κυβερνήσεως νὰ εὐθύνεται διὰ τὴν ὑποκλοπὴν τοῦ ἐγγράφου, ὑποδηλοῖ ὅτι ἔχομεν φθάσει εἰς μεγάλον βαθμὸν δημοσιογραφικῆς εὐχερείας. Πράγματι, τίθεται ἕνα θέμα: Ποῖος ἀφήρεσε τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Γρίβα πρὸς τὸν κ. Σωσίδην; Χειρότερον ὅμως εἶναι, ὅτι ἐγράφη αὐτὴ ἡ ἐπιστολή.

»3) Δημιουργεῖται καὶ νέον ζήτημα ὑποκλοπῆς ἐγγράφου, διότι δικαίως διερωτᾶται κανείς: Ποῖος ὑπέκλεψε τὸ σημείωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα, ἔστω ὄχι ἀκριβῶς ὡς ἔχει; Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα κατέχουν ἀντίγραφα αὐτοῦ, εἶναι γνωστὰ καὶ ὑπεράνω πάσης ὑπονοίας. Ἄρα, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐχώρησεν ὑποκλοπή.

»Ἐγὼ βεβαίως — προσέθεσεν ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως — δὲν δύναμαι νὰ κατηγορήσω οὔτε συνάδελφον, οὔτε ἀρχηγὸν κόμματος διὰ τὴν ὑποκλοπήν. Ἀναφέρω, ὅμως, ταῦτα, διὰ νὰ ἀποδείξω πόσον δύναται νὰ ὀξυνθῇ ἡ συζήτησις, ἐὰν τὴν ὁδηγήσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου τινὲς φαίνεται ὅτι ἠθελημένως ἢ ἀθελήτως τὴν ὁδηγοῦν.

»4) Ἀποτελοῦν στοιχεῖον λίαν ἐποικοδομητικὸν καὶ διὰ τὰ πολιτικά μας καὶ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως αἱ σημεριναὶ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Παναγ. Κανελλοπούλου καὶ νομίζω, ὅτι τὸ εἰλικρινῶς ἐνωτικὸν πνεῦμα αὐτὸ πρέπει νὰ ἀκολουθηθῇ ἀπὸ πάντα, ὅστις ἔχει συναίσθησιν τῆς σημασίας τῶν προβλημάτων.

»5) Ἡ συνεχὴς καὶ ἐπίμονος ἐμφάνισις μιᾶς δῆθεν ἀδυσσαλέας διαφορᾶς ἀπόψεων ἐντὸς τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἐπιμονὴ μερίδος τοῦ Τύπου νὰ ἐμφανίζῃ ὡς οὐσιώδη θέματα ἀνύπαρκτα, δίδουν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλημα ἐν Κύπρῳ καὶ πρόβλημα ἀρκετὰ ὀξύ. Διότι δὲν ἀναφέρεται τοῦτο μόνον εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν ὡρισμένης καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφορὰς προσωπικῶν ἐκτιμήσεων.

»Ἀλλὰ εἶναι σφάλμα — καταλήγει ὁ κ. Τσιριμῶκος — νὰ νομισθῇ, ὅτι πράγματι ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται πρὸ ἀδιεξόδου. Ἀντιθέτως, πιστεύω ὅτι ἡ λύσις εἶναι ἀρκετὰ εὐχερὴς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ τὴν διαμορφώσῃ ὅπως πρέπει καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν τελικὴν ἀποδοχήν της».

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ ἰδιοχείρως ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου σημειώματος, ἀποτελούμενον ἐκ τεσσάρων σημείων καὶ ἀναφερομένου εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐθνοφρουρὰν καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπηρετούντων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ι) Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. (Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ προσλάβῃ μὲ συμβόλαιον πρόσωπον μὴ πολίτην τῆς Δημοκρατίας ὡς διοικητὴν τῆς δυνάμεως ἢ ἀξιωματικὸν αὐτῆς).

»2) Ὁ διοικητὴς κέκτηται πάσας τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσίας καὶ εἰδικῶς τὴν γενικὴν διοίκησιν καὶ ἐπίβλεψιν τῆς δυνάμεως, ὡς μόνος ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Γεωρκάτζη, διὰ τὴν ὀργάνωσιν, ἐκπαίδευσιν, ἑτοιμότητα, πειθαρχίαν καὶ τάξιν ἐν τῇ ἐθνικῇ Φρουρᾷ καὶ προΐσταται τοῦ ἐπιτελείου αὐτῆς.

»3) Ἡ Κυπριακὴ κυβέρνησις δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ διὰ νὰ πλαισιώσουν τὴν Ἐθνικὴν Φρουράν, θὰ τοποθετοῦνται ὅμως ὑπὸ τοῦ ὁρισθέντος διοικητοῦ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομικὴν αὐτοῦ θέσιν, οὗτοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ θὰ ὑπάγωνται, μόνον ὡς πρὸς τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα εἰς τοὺς ἐθνικοὺς Κυπριακοὺς κανονισμούς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ διοικητικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τοῦ διορισθέντος ὑπὸ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως διοικητοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΖΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Ἡ ζωγραφικὴ εἶναι γνώρισμα δημιουργικοῦ πνεύματος καὶ ὑπηρετεῖ μιὰ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη, ποὺ τὸ ἀποτέλεσμά της ἡ τέχνη τὸ διατηρεῖ ἀδιάφθορο. Ἡ ζωγραφικὴ τέχνη δὲν ξέρει καινούργιες ὑπόψεις, ἐγνώρισε τὴν ἐμπρεσσιονιστικὴ θεωρία τοῦ χρώματος, ποὺ τὴ δέχτηκε χωρὶς ἀντίσταση. Καινούργια ἄγνωστα δὲ χωράνε πλέον κι' ὅποιοι καταπιαστοῦνε γ' αὐτά, θὰ εἶναι ἡ φαναγισμένες βάκες, ποὺ θὰ παρασέρνωνται ἀμέσα στὰ ὁρμητικὰ ρεύματα τῶν ἐποχῶν.

Ὁ «Φυσιολατρικὸς Σύνδεσμος» ἔδωσε τὴν εὐκαιρία σὲ πολλοὺς καλλιτέχνες Πατρινοὺς νὰ ἰδοῦν ἕνα παρόν, γιὰ νὰ συδαυλίσουν τὴν πυρετώδη φλόγα τους καὶ τὴν ἀσυγκράτητη ἴσως ὁρμή τους.

Ἕνας ζωγραφικὸς πίνακας εἶναι χαρὰ μέθης, εἶναι ἡδονὴ τῆς ἐκστάσης, ποὺ ξεσπάει καὶ ξεχειλίζει. Σ' αὐτὸ τὸ εὐμοϊκό, λοιπόν, περιβάλλον, στοιχειακοὶ καὶ πρωταρχικοί, ὀρθώνουν τὰ ταλέντα τους καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐκφραστοῦν μέσα σὲ μιὰ ἐλεύθερη ὁμολογία. Μισημένο ἢ λατρεμένο, τὸ ἔργο τους γεννάει τὸ ἐνδιαφέρον, προκαλώντας ἐπιδοκιμασίες ἢ ἐπιθέσεις. Τὰ συμπεράσματα γιὰ τὸν καθένα βγαίνουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ποὺ ἔχει ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση. Τίποτα στὴν ἔκθεση τούτη δὲν εἶναι ἀσήμαντο καὶ φευγαλέο γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ὁ κάθε πίνακας κρύβει κάτι, ποὺ ἀργότερα μπορεῖ νὰ σταθῇ στὸν ἀπέραντο ὁρίζοντα τῆς Τέχνης, μὲ τὰ δικαιώματά του. Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ συμφωνοῦν μὲ τὶς μορφὲς τῆς παραδόσης καὶ οἱ θαυμαστὲς εἶναι περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μοντέρνους καλλιτεχνικοὺς ἀντιπάλους. Ἐφνάνε, εἶναι ἀλήθεια, μερικοὶ γιὰ καλλιτεχνικὴ ἀναταραχή, ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ ἴσως μιὰ φλογερὴ διαίσθηση γιὰ τὸ μέλλον. Ἀλλὰ ἡ ζωγραφικὴ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὸ ἀφηρημένο, ἔχει περισσότερο ἀπὸ τὸ ἀσύλληπτο καὶ τὸ ψυχικό. Βεβαίως, τώρα, ἔχουμε παρακάμψει τὸ ἀκρωτήρι τοῦ ἄκρατου νατουραλισμοῦ, ἀλλὰ ἡ ὁμορφιὰ τῆς Τέχνης δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἔξω ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, οὔτε μέσα στὴν ἰσχυρὴ δόση τῆς ὑπερβολῆς. Ἡ κλασσικὴ καθαρότητα ξεπερνάει τὸ χρόνο.

Τὰ tableaux de genre ἔφεραν στὴν ἐποχή τους τὴ φρίκη. Στὴν τέχνη ὅμως τοῦ Ροῦμπενς ἐκδηλώθηκε ἡ μεγαλοφυΐα τῆς Φλάνδρας. Πρὶν ἀπ' αὐτόν, εἶχαν ἐπικρατήσει οἱ αὐστηροὶ τεχνῖτες τῶν μοναστηριῶν, οἱ πριμιτίφ, μὲ τὴ μυστηριώδη δύναμη τῆς πινελλιάς, τὰ βαθειὰ χρώματα, ποὺ ταίριαζαν μὲ τὴ βαρειὰ γαλήνη τοῦ θέματος. Ἔτσι, γιὰ χρόνια καὶ χρόνια, θαυμάστηκε καὶ θαυμάζεται ἡ ἄκαμπτη τροχιὰ τῆς κλασσικῆς τέχνης.

Στὴν προχθεσινὴ ἔκθεση, ἀπὸ τὰ ζωγραφικὰ ἔργα, ξεχωρίστηκε τὸ «Κάπου - κάποτε», γιατί καὶ ἀτμόσφαιρα εἶχε καὶ τὸ ζωγραφικὸ ἐφὲ ὑπῆρχε. Τῆς κ. Μάγδας Κουνούσου τὸ «Nature morte» ἔδωσε πολλὲς ὑποσχέσεις πίστεως στὴν Τέχνη καὶ μπορεῖ νὰ ἀναμετρήσῃ κανεὶς μὲ ὑπερηφάνεια τὴν ἀξία του. Ἡ δὶς Κικὴ Ἀργυροπούλου «Μιὰ ἄκρη τοῦ δάσους», «Τὸ ἀνηφόρισμα» καὶ τὰ «Λουλούδια» εἶχαν τὴν λεπτότητα τῆς ἀντίληψης κι' ἕνα πλῆθος ἀπὸ καλλιτεχνικοὺς ἐρεθισμούς.

Ὁ κ. Χ. Παλαιολόγος μᾶς ἐντυπωσιάζει μὲ τὸ «Συνεργεῖον», μὲ τὸν «Ἐλαιῶνα», μὲ τὸ «Χωριό» καὶ μὲ τὴ «Βρύση στὸν Ὀμπλό». Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ συμπατριώτοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνη ἔχουν καὶ λάμψη καὶ πλαστικὴ γοητεία. Πάνω δὲ σὲ κάθε πινελλιά του ἀποκρυσταλλώνεται τὸ λεπτὸ αἴσθημα καὶ ἡ ὑγιὴς εὐαισθησία τοῦ ζωγράφου.

Ὁ μικρὸς Μπογδανόπουλος σὲ κάθε ἔργο του ἔχει τοποθετήσει μιὰ φωτεινὴ ἀκτίνα, ποὺ καίει τὸ μικρὸ καλλιτέχνη καὶ τὸν ὑπερβαίνει. Ἔχει ἀναπτύξει ἀκόμα, ὡς τὴς τελευταῖες συνέπειές τῆς, τὴν ὡραιότερη μορφὴ τῆς νεοβυζαντινῆς τέχνης. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ πέντε ἔργα του ἀποπνέουν τόσο τὸ σεβασμό, ὅσο καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη.

Τῆς Ἀργ. Κουφοπάνου - Μιχαλοπούλου «Τὸ Φροντιστήριο» εἶναι μιὰ ἔμπνευση πληρωμένη ἀπὸ στοχασμό. Εἶναι ἕνα θέμα χαρούμενο καὶ γεμᾶτο κίνηση.

Τοῦ Νίκου Μλαντόπουλου «Κοντὰ στὴ γειτονιά μου» τὸ ἔργο παρουσιάζει κάποιο ἀναπόφευκτο ταλέντο.

Ὁ κ. Νῖκος Παναγιωτόπουλος «Στὴν Κορυφὴ τοῦ Χελμοῦ» προσφέρει μὲ ἀκούραστη προθυμία τὴν προσωπική του ἀνεξαρτησία πάνω στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ χιονιοῦ, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ βουνοῦ. Τῆς κ. Κούλας Μεγαλιώνη ἡ προσωπογραφία δείχνει μιὰ ἀπεριόριστη φυσικὴ καλλιτεχνία. Τοῦ κ. Γερασίμου Φόρτη ἐξετιμήθη ἰδιαιτέρως τὸ «Κεφαλόβρυσο» (Κρήνης) γιὰ τὴν ἀβρότητα τοῦ χρώματος, ποὺ ἐπεξεργάζεται τὸ αἰσθητικὸ ἰδανικό. Στὴν Κατερίνα Σταυροπούλου ἐξεχώρισα τὴν «Παλιὰ γειτονιά». Στὸν πίνακα αὐτὸ ἔχει τοποθετήσει κάποιες ἀποδεδειγμένες ἰδέες. Στὰ «Ἄνθη τῆς πορτοκαλιᾶς» τῆς Φιφῆς Χριστοφορίδου ἀναγνωρίζεται τὸ ἐσωτερικὸ νόημα τῆς τέχνης καὶ σ' αὐτὸ βλασταίνει ὁ ζωγραφικὸς σπόρος, ὕστερα ἀπὸ μερικοὺς περιορισμούς. Τῆς Χρηστίνας Μπότσαρη «Τὰ γαρύφαλα» ὁλοκληρώνουν τὴν ἐκδήλωσή τους. Βασίλειος Σωτηρχόπουλος «Τὸ Αἴγιο» ὑπακούει σὲ μιὰ γενικὴ τάση, ποὺ εἶναι χαρακτηριστικὸ σύμπτωμα τοῦ ἐρασιτέχνη.

Διαφορετικὴ τέχνη ἤ, μᾶλλον, τεχνική, εἶναι τὰ δερμάτινα εἴδη τῆς κ. Μαίρης Ἀντωνοπούλου. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἐκτιμήσῃ κανεὶς τὴν προσωπικὴ εὐαισθησία τῆς ἐργασίας αὐτῆς μὲ ἄλλο μέτρο, ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει ἡ τελειότητα. Στὸ θαυμασμό μας μποροῦσε νὰ εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἐνεργητικὴ προσπάθεια τῆς κ. Ἀντωνοπούλου. Ἀλλὰ σὲ κάθε ἔργο της ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ κανεὶς καὶ τὴν αἰσθητικὴ ἄποψη τῆς ἐργασίας. Μέσα στὸ καινούργιο ὑλικὸ τῆς δημιουργίας της, παρουσιάζεται καὶ ἡ ἀτομικότητα τῆς καλλιτέχνιδος μὲ αἰσθητικὴ ἀξία. Πυρογραφία καὶ χρῶμα ἀντιπροσωπεύουν τὸ ζωγραφικὸ νόημα, μέσα σὲ πολλαπλὲς ἀντινομικὲς ὄψεις. Μὰ ὅλα τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα της ἔχουν τὴ φωνὴ καὶ τὴν ἐνέργεια, συνηνωμένα δηλαδὴ στοιχεῖα στὴν δημιουργία μιᾶς καινούργιας εὐαισθησίας.

Ὁ Ἰωάννης Δρακόπουλος παρουσιάζει ἕνα ὡραιότατο διακοσμητικὸ πλάνο, ποὺ παριστάνει «Τέθριππο χάλκινο ἅρμα». Εἶναι κᾶτι καινούργιο, ἀναπτυγμένο πάνω στὸ πλούτισμα τοῦ καλλιτεχνικοῦ του ἐνστίκτου. Καὶ εἶναι ἡ κύρια ἀξία μιᾶς ἐργασίας, ἐξικνουμένης στὴν καλλιτεχνία.

Ὁ Γεώργιος Τσοκανίδης παρουσίασε τὴν ἀξιόλογη προσπάθεια τῆς σινικῆς μελάνης, «Ὁ Ἀρέθας», ὁ ναὸς Ἁγίου Ἀνδρέου, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας» εἶναι ἕνας ἀντίλαλος ἀπὸ τὴν πνευστίαση ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ἡ μεγάλη του προσπάθεια. «Κεφάλι μικροῦ παιδιοῦ» τοῦ Γ. Οἰκονόμου, εἶναι πολὺ ἐκφραστικό, μὲ ἀποτυπωμένα τὰ σημάδια τῆς ἔκφρασης καὶ τῆς πλαστικότητας. Τῆς κ. Ἐλένης Λασκαράτου καὶ τὰ δύο ταμπλὼ της σαλπίζουν ἐκεῖνο ποὺ ἔχουμε χιλιοειπωμένα: Τὴν πολλαπλὴ φωνὴ τῆς Τέχνης.

Καὶ ἡ γλυπτικὴ ὅμως ἔδωσε τὰ δείγματά της μέσα στὴν κρυφὴ ἀνησυχία τοῦ πάθους. Τὰ δύο ἔργα τοῦ κ. Χ. Τσάλτα κρύβουν τὴν νευρικὴ ἔνταση καὶ τὸν ἀργὸ πυρετό. Ἀντηχοῦν τὴν βουερὴ νότα τῆς Τέχνης μέσα σὲ διαρκῆ ἀναταραχή. Καὶ ὁ κ. Λάκης Κοτρῶτσος στὴν «Κεφαλὴ Σβάϊτσερ» συνταιριάζει τὸ καλλιτεχνικό του αἴσθημα μὲ τὴ διέγερση τοῦ αὐθορμητισμοῦ.

Σ' ὅλη τὴν ἔκθεση, λοιπόν, τῶν Πατρινῶν καλλιτεχνῶν ἀπαντᾶ κανεὶς τὴ συγκεντρωμένη εὐαισθησία μιᾶς ζωτικῆς ἐνέργειας.

ΕΥΑ

ΥΠΟ ΝΕΑΡΑΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΙΔΟΣ

Σιαμαῖαι ἀδελφαὶ ἐγεννήθησαν εἰς Πάτρας

Καταβάλλονται σύντονοι προσπάθειαι διὰ νὰ διατηρηθοῦν εἰς τὴν ζωήν

ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟΝ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Εἰς τὴν πόλιν μας ἐγεννήθησαν τὴ νύκτα τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον Σιαμαῖαι ἀδελφαί.

Συγκεκριμένως, εἰς τὸ «Μαιευτήριον Πατρῶν» — Ἁγίου Νικολάου 46 — εἰσῆλθεν ἐσπευσμένως 24έτις ἐπίτοκος, κάτοικος συνοικισμοῦ τῆς πόλεώς μας, αἰσθανομένη τὰς ὠδίνας τοῦ τοκετοῦ. Τὴν ἐπίτοκον παρέλαβεν ἀμέσως ὁ ἰατρὸς μαιευτὴρ κ. Κώστας Χατζῆς, ὁ ὁποῖος τὴν ὡδήγησεν εἰς τὸ χειρουργεῖον, διότι ἦσαν ἔκδηλα τὰ σημεῖα τοῦ τοκετοῦ.

Εὐθὺς ἀμέσως, ὁ ἰατρὸς διεπίστωσεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δυσκόλου τοκετοῦ διδύμων καὶ ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ ὡς ἐπεβάλλετο. Αἱ ὧραι παρήρχοντο καὶ ὁ ἰατρὸς ἠγωνίζετο ὅπως φέρῃ εἰς τὸν κόσμον τὰς δύο ὑπάρξεις ἄνευ καισαρικῆς τομῆς, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐπέτυχε μετὰ τρίωρον προσπάθειαν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τὸν αἰφνιδίασε, διότι τὰ δίδυμα ἦσαν ἡνωμένα κατὰ τοὺς θόλους τῆς κεφαλῆς. Δηλαδή, ἀμφότερα τὰ μικροσκοπικὰ πλασματάκια ἦσαν «κολλημένα κεφάλι μὲ κεφάλι» εἰς εὐθεῖαν γραμμήν.

Τὸ γεγονός, ὡς μᾶς εἶπεν ὁ κ. Χατζῆς, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον σπάνια ὄχι μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ χρονικὰ τῆς χώρας μας, ἀλλὰ παγκοσμίως. Διὰ τοῦτο, εὐθὺς ἀμέσως ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ εἰδικοῦ χειρουργοῦ βρεφῶν τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «Ἁγία Σοφία» τῶν Ἀθηνῶν κ. Ἐλευθ. Τσακαγιάννη, ἵνα εἰσαχθοῦν τὰ νεογνὰ ἐπειγόντως εἰς τὸ ὡς ἄνω νοσοκομεῖον δι' ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις.

Ὁ χειρουργὸς κ. Τσακαγιάννης ἐπέδειξεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ κ. Χατζῆ ἐπιστημονικὰς σκέψεις ἐπὶ τῆς πορείας τῆς σχετικῆς τακτικῆς, ἵνα διατηρηθοῦν εἰς τὴν ζωὴν αἱ Σιαμαῖαι ἀδελφαί.

Πράγματι, τὰ νεογέννητα ἐτοποθετήθησαν εἰς θερμοκοιτίδα καὶ παρακολουθοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰατρῶν τοῦ «Μαιευτηρίου» κ. κ. Δασκαλοθανάση καὶ Μαρασλῆ. Αἱ ἐλπίδες διασώσεώς των εἶναι ἐλάχισται, διότι τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἡνωμένα τὰ βρέφη, δηλαδὴ ὁ θόλος τοῦ κρανίου, δὲν ἐπιδέχεται ἐπέμβασιν.

Χθὲς τὴν νύκτα, τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν ἤρχισε νὰ «κυανοῦται», ἐπεβαρύνθη πολὺ ἡ κατάστασίς του καὶ δὲν ὑπῆρχον ἐλπίδες διασώσεώς του. Τὸ ἕτερον διετήρει μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα ζωτικότητα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, θὰ συνεννοηθῇ σήμερον ὁ κ. Χατζῆς μὲ τὸν εἰδικὸν χειροῦργον τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «Ἁγία Σοφία», ἐὰν δύναται νὰ γίνῃ διαχωρισμός, διὰ νὰ «σωθῇ» τὸ ἕτερον. Ἀλλὰ ἐλάχιστα: ἐλπίδες διασώσεως ὑπάρχουν καὶ δι' αὐτό.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι αἱ Σιαμαῖαι ἐγεννήθησαν προώρως, τὸν ἕκτον καὶ ἥμισυ μῆνα τῆς κυήσεως, ἐζύγιζαν δὲ ἀμφότεραι 3.400 γραμμάρια.

Οἱ γονεῖς των — τῶν ὁποίων τὰ νεογνὰ εἶναι πρῶτα τέκνα — δὲν ἠθέλησαν νὰ γνωσθοῦν τὰ ὀνόματά των, παρεκάλεσαν δὲ τοὺς ἰατροὺς νὰ πράξουν ὅ,τι τοὺς ἐπιβάλλει τὸ ἐπιστημονικόν των καθῆκον.

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ Κ.Υ.Π. ΗΤΟ Η ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Ἐγνώσθη σήμερον ὅτι ἡ νεᾶνις, ἥτις συνελήφθη, ἐνῷ προσεπάθει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς καὶ νὰ συναντήσῃ τὸν κρατούμενον διὰ τὴν ὑπόθεσιν «ΑΣΠΙΔΑ» λοχαγὸν Ἀρ. Μπουλούκον, ὀνομάζεται Σούλα ἢ Δανάη καὶ ὑπηρέτει εἰς τὴν ΚΥΠ ἐπὶ κυβερνήσεως Παπανδρέου.

Ὡς ἐγνώσθη ἐπίσης ἡ νεᾶνις ἐπεχείρησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς φυλακὰς τὴν νύκτα τῆς 17ης πρὸς τὴν 18ην Ἰανουαρίου.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὴν 8ην μ.μ. τῆς προσεχοῦς Τρίτης θὰ συνέλθῃ ἐκτάκτως τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, προκειμένου νὰ ἐξετάσῃ διάφορα θέματα, ὡς καὶ τὸ τοιοῦτον περὶ λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΕΛΛΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΛΞΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟ ΧΡΕΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΝ ΤΟΥ ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟ